

HOÀ-HẢO CAO-DÀI và CUỘC-CHIẾN ĐẤU CHO DÂN-TỘC SINH-TỒN
ĐƯỜNG HỘ-PHÁP PHẠM-CÔNG-TÁC TỪ THỊ CHÂU VỀ... (tại Hồi ký
số 34, ngày 31/5/1973) 29 tháng 4 Quý-Sửu. Ký-đoản
về đối-lực của Lộ-tuần mǎ-say-gi ẩn-tai kỵ-đo-điền-hai-kết mǎ-hồi
tiếp-theo,

Từ khi về-nước Đức Hộ-Hộ-Pháp vẫn nuôi-mộng
tạo cho phái Quốc-gia kháng-chiến một uy-thể riêng; do
đó Ngài nghe lời đènghỉ của Lansdale. Ngài chịu-liên.

Đức Hộ-Pháp đặc-cử Đại-Tá Trịnh-Ninh-Thé
để việc lập-chiến khu Quốc-gia kháng-chiến. Theo ý Đức
Hộ-Pháp Phạm-Công-Tác, Trịnh-Ninh-Thé là người trám-
tinh-mưu-kế và rất ngay-thắng. Thé có thể đóng-vai-trò
tổ-chức chiến-khu Quốc-gia kháng-chiến được. Đức Hộ-Pháp
thân-chinh dì-quan-sát núi Bà-Đen và chọn địa-diểm này
làm cơ-sở cho chiến-khu.

Đức Hộ-Pháp đã chỉ-thị Tướng Nguyễn-văn-
Thành là phải tổ-chức những cuộc hành-quân giả-vô-vùng
Bà-Đen để tiếp-tế cho chiến-khu của Tướng Trịnh-Ninh-Thé
Việc Tướng Thé lập chiến-khu Quốc-gia kháng
chiến là theo thánh-chí của Đức Hộ-Pháp; nên ngời Pháp
còn Đức Hộ-Pháp Phạm-Công-Tác lầm, nhưng không làm-giỏi
được. Ngài, vì ngài là vò-Tòa-Thánh, đã trở-lại với một
triệu-tín-dồ Cao-Dài, Ngài có quan-chứng ở đây sau-đúng
tối Ngài không phải là dể.

Chiến-khu của Tướng Thé nhờ có cái-dài phát
thanh đã gây-trấn-dộng khắp-trong nước và cả-ngoài thế-
giới-nữa. Chiến-khu này đã-khiến cho Ông Ngô-Dinh-Điệm
lưu-vong ở-nước-ngoài còn-muốn-về-nước tham-gia chiến-
khu.

Đức Hộ-Pháp Phạm-Công-Tác tự-mình-tạo cho
Cao-Dài một cái-thể-chính-tri đặc-biệt. Ngài lý-luân
rất-sắc-bèn, Ngài cho-rằng cần-phải có sự-hợp-dân-
tộc mới giải-quyết được vấn-dề VN.

Đức Hộ-Pháp sống-âm-thầm trong Tòa-Thánh
vừa suy-nghỉ vừa-hành-tòng, tiếng-tâm của Ngài tối-tai
cựu-Hoàng-Bảo-Dại. Vì Vua-cuối-cùng của triều-Nguyễn
bởi ý-khiến Ngài về-ván-dò đất-nước đã Ngài khuyen-vì
Vua cần-phải biết-lợi-dụng những-mẫu-thuần-của Đế-Quốc
để-lãnh-Dao-dân-tộc sao-cho-có-đường-sinh-tồn-tự-chủ.

tiếp-theo đó là ngày 23/4 qui-Siu (31/5/1973)

Chính Cựu Hoàng Đảo-Dai phải nói với một cẩn-thần rằng Ngài thấy ở VN chỉ có một mình Đức Hộ-Pháp Phạm Công-Tắc là nhà làm chánh-trị có thể ứng phó được với tất cả mọi tình-thế.

Người Pháp cho rằng chiến-khu của Tướng Trinh-Tinh-Thể tồn-tại được một phần nào là nhờ ở sự giúp đỡ của Tướng Nguyễn-vân-Thành. Đức Hộ-Pháp bị áp-lực để Tướng Nguyễn-vân-Thành quốc-gia hoá. Khi Tướng Nguyễn-vân-Thành quốc-gia-hoa, Đức Hộ-Pháp cũ Tướng Nguyễn-Thành-Phương thay thế và cũ Tướng Lê-vân-Tát phụ-tá Tướng Nguyễn-Thành-Phương. Tướng Nguyễn-Thành-Phương vốn là người không khôn-dé-dòi, nhưng người Pháp phải nhận tướng Phương, vì họ đánh tướng Phương ít nguy-hiểm hơn Tướng Thành.

Vẫn đe quan-trọng là tướng Lê-vân-Tát, tướng Lê-vân-Tát vốn là anh của Ông Lê-Trung-Nghĩa từng là Phụ-Tá của Đức Thay Huynh-thú-Sô khi Đức Thay lập nyt-trận quốc-gia liên-hiép.

Tướng Lê-vân-Tát là người có văn-hóa nổi tiếng. Anh rất thạo mồi kui dai, rú bandale gấp hào Hộ-Pháp là Tướng Lê-vân-Tát đều lên thông-dịch viễn. Tướng Lê-vân-Tát được Đức Hộ-Pháp tín cẩn vì trước Tết là giao-té của Đức Hộ-Pháp. tiếp số 45, 1/6/1973.

Đức HỘ-Pháp DÙNG TƯỚNG LÊ-VÂN-TẤT GIÚP TỔNG THỂ.

Tướng Lê-vân-Tát tiếng là Tư-lịnh Phó Quân-Đội Cao-Dai, nhưng nhiệm-vụ Chánh-trị của Ông là giúp cho Tướng Trinh-Tinh Thể làm sao cho chiến-khu quốc-gia kháng chiến tồn-tại.

Chiến khu Quốc-gia kháng chiến lúc đó được tăng cường thêm nhà văn Nhị-Lang con rể nhà Văn Nhật-Linh Nguyễn Tường-Tam và Luật-Sư Thái-vân-Phinh. Không-phai-xuất-tâm-khu-xuất-xứ-công-xã-tinh-huân-hỗn-kết-xá-máy-khíp-xuất-xá-mx-xá-mx-xá-mx. Không-khi chiến-khu lúc đó thật hắp dán.

Tướng Lê-vân-Tát lo việc nuôi dưỡng chiến-khu của Tướng Trinh-Tinh-Thể thì Đức Hộ-Pháp bắt đầu xuống núi. Đức Hộ-Pháp cảm thấy rằng Pháp đang thua trận, lúc này là lúc đòi người Pháp phải trả đũa-lập cho V.N.

Đức Hộ-Pháp đã hợp-tác với các Ông Cựu Thị-Tướng Trần-Trọng-Kim, Ông Trần-vân-Ân và các đoàn-thể Quốc-Gia lập một ban vận động triệu-tập hội-nghi toàn-quốc.

tín số 345 ngày 1/6/1973 (1/6/1973).

Trong năm 1973, Quốc-Hộ-Kháp chủ-trương dùng thể nhân-dân để lấn
lướt người Pháp. Quan-điển của Quốc-Hộ-Kháp đã được cựu
Thủ-Tướng Trần-Trọng-Kim ủng-hỗ. Một hội-nghị toàn quốc
các Đảng-Phái các nhân-sí yêu nước đã được triệu tập tại
Sài-gòn. Hội-nghị này đã làm tuyên ngôn áp-lực Quốc-Trưởng
hàm Bảo-Dai đối Pháp trao trả quyền độc-lập.

Sau hội-nghị toàn Quốc thành công đến độ người Pháp
cay cú nhưng người đứng ra tổ chức đại-hội này.

Đến tháng 8/1973 khi người Pháp quay ra chối các lãnh tụ quốc-gia
và từ Quốc-Hộ-Kháp (Hội-Công-Tắc) lại rút về Tây-Linh.

Đến tháng 9/1973 sau khi Quốc-Hộ-Kháp bị bắt, Quốc-Hộ-Kháp
nhận một mảnh giấy và ghi là:

Đã có một số người không rõ tên và không rõ họ tên
nhưng là những người có ảnh hưởng nhất, như: Ông Nguyễn Văn Linh
và Lê Văn Khoa là những người có ảnh hưởng nhất.

Đã có một số người không rõ tên và không rõ họ tên
nhưng là những người có ảnh hưởng nhất, như: Ông Nguyễn Văn Linh
và Lê Văn Khoa là những người có ảnh hưởng nhất.

Đã có một số người không rõ tên và không rõ họ tên
nhưng là những người có ảnh hưởng nhất, như: Ông Nguyễn Văn Linh
và Lê Văn Khoa là những người có ảnh hưởng nhất.

Đã có một số người không rõ tên và không rõ họ tên
nhưng là những người có ảnh hưởng nhất, như: Ông Nguyễn Văn Linh
và Lê Văn Khoa là những người có ảnh hưởng nhất.

Đã có một số người không rõ tên và không rõ họ tên
nhưng là những người có ảnh hưởng nhất, như: Ông Nguyễn Văn Linh
và Lê Văn Khoa là những người có ảnh hưởng nhất.

Đã có một số người không rõ tên và không rõ họ tên
nhưng là những người có ảnh hưởng nhất, như: Ông Nguyễn Văn Linh
và Lê Văn Khoa là những người có ảnh hưởng nhất.

Đã có một số người không rõ tên và không rõ họ tên
nhưng là những người có ảnh hưởng nhất, như: Ông Nguyễn Văn Linh
và Lê Văn Khoa là những người có ảnh hưởng nhất.

Đã có một số người không rõ tên và không rõ họ tên
nhưng là những người có ảnh hưởng nhất, như: Ông Nguyễn Văn Linh
và Lê Văn Khoa là những người có ảnh hưởng nhất.

số 347, ngày 3/5 Quý-Sửu (3/6/1973)

DỨC HỘ PHÁP CẦN NGUYỄN-VALHINH HẠ THỦ TƯỚNG
NGÔ-DÌNH-DIỆM.

tiếp theo,

DỨC HỘ-Pháp Phạm-Gông-Tắc dùng Hồ-Hán-Sơn vào
tổ-chức Chánh-Riêng-Ra trong Quân-Đội Cao-Dài.

Hồ-Hán-Sơn lên Tây-Ninh được trọng vọng trong
Quân-Đội và rồi được dùng cả vào Việt-Nam Phục Quốc-Hội

Nói đến Việt-Nam Phục-Quốc-Hội; phải nói đến
Luật-Sư Trần-văn-Tuyên, LS Tuyên lưu vong theo Ông Nguyễn
Tường-Tam qua Trung-Hoa, khi giải-pháp Bảo-Dại ra đời,
Ông Nguyễn-Tường-Tam chống giải-pháp này, vì không tin
tưởng người Pháp. LS Trần-văn-Tuyên chuyển từ cảnh-mạng
sang Chánh-Trị, làm Bộ-Trưởng Phủ Thủ-Tướng, cho Thủ
Tướng Trần-văn-Hữu. LS Tuyên tuy làm với người Pháp nhưng
Ông lại ở chung nhà với Ông Trần-văn-Văn là người chống
Pháp kịch-kiệt và ohơi thân với Giáo-Sư Trần-Quang-Vinh.
Vì vậy LS Tuyên đã nhận tham-gia Việt-Nam Phục-Quốc-Hội,
và chính Ông đứng ra tổ-chức lại đoàn-thể này.

Luật-Sư Tuyên là một chánh-khách ôn-hoà và là
một người rất thông-thạo tinh-thể, vì vậy trong những
ngày nghiêm-trọng của đất nước Quốc-Trưởng Bảo-Dại cứ LS
Tuyên coi Việt-Nam Thông-Tấn Xã và kêu LS Tuyên qua Pháp.
còn tiếp..

số 348, ngày 4/5 QS (4/6/1973).

DỨC HỘ-Pháp đang tổ-chức lại nội-bộ Cao-Dài
thì tin từ Đà-Lạt về cho biết Cựu Thủ-Tướng Trần-Trọng-
Kim chết một cách khó hiểu. DỨC HỘ-Pháp cho rằng Cựu Thủ
Tướng Trần-Trọng-Kim bị người Pháp hại.

DỨC HỘ-Pháp quyết định thận trọng hơn nữa với
người Pháp. Lúc đó chiến-khu của Trịnh-Minh-Thể càng lúc
càng bị người Pháp xiết chặt vòng vây.

DỨC HỘ-Pháp hỏi ý-kien Bộ-Tham-Mưu về một hành
động quyết-liệt, Bộ Tham-Mưu của Ngài cho rằng tinh-thể
đã chín mùi.

Quả nhiên Chánh-Phủ Bầu-Lộc đó, Cựu Thượng-Thơ
Triệu-Dinh Huế; Ông Ngô-Dinh-Diệm về nước lập Chánh-Phủ.

tiếp 348

Cựu Thủ-Tướng-Tho triều-dinh Huế; Ngô-Dinh-Diệm muốn
Đức Hộ-Pháp tham-chánh.

Đức Hộ-Pháp cù-hầu hết người thân cận với Đức
Ngài tham-chánh, trong đó có cả Tướng Cao-Dài Nguyễn-Thành-
Phương, Giáo-Sư Phạm-Xuân-Thái. Nhưng Ngài vẫn giữ-lại Thiếu
Tướng Cao-Dài Lê-văn-Tát. Theo ý của Đức Hộ-Pháp thì Ngài
cần phải đúng ngoài chánh-quyền để làm việc Đạo, việc nước,
Sởi vì muốn hay không thì chánh-quyền cũng phải chịu ảnh-
hưởng của các Đế-Quốc lón.

Đức Hộ-Pháp là người có dung-hòa các mối đì-dòng
trong nước và là người nhìn rõ nhất những mưu-toan của Đế-
Quốc.

Khi Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Diệm và Trung-Tướng Nguyễn
văn-HINH (Hình) tranh chấp nhau kịch-liệt có lúc Tướng HINH
nổi súng định mang chiến-xa xong thẳng vào Dinh Độc-Lập bắt
Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Diệm. Đức Hộ-Pháp thấy Tướng Hình định
làm dù, đã phải từ Tây-Ninh xuống Sài-Gòn giáng-giải cho
Tướng Nguyễn-văn-Hình biết rằng; Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Diệm
chẳng là cái gì đối với Quốc-Trưởng Bảo-Dai. Nhưng Ông Diệm
được người Mỹ tín-nhiệm; Quốc-Trưởng Bảo-Dai; cả triệu đồng
bao-di-cử rủ ngâm bò-hòn làm ngọt chấp nhận để Ông Diệm làm
Thủ-Tướng hau-có tiền tò-chúc đổi sống mới cho đồng-bao di-
cou. Người Mỹ đã nói rõ Ông Diệm ra đi sẽ không có một xu
để trả náo-cho-chánh-phủ Việt-Nam, như vậy hãi-cuộc sẽ hú-hết.

... còn tiếp..

PHÁP LÝ số 349/5/5.QG (5/6/1973)

tiếp-theo... Nhứt-Báo Đông-Phương số 349/5/5 Qui-Sứu (5/6/1973)

HÒA-HÀO CAO-DÀI VÀ CUỘC CHIẾN ĐẤU CHO DÂN-TỘC SINH TỐN
ĐỨC HỘ-PHÁP CẨM NGUYỄN-VĂN-HINH hả-thủ Tướng NGÔ DINH
Lê-TÂM-SƠN. L DIỆM

Vì lời khuyên của Đức HỘ-PHÁP Phạm-Công-Tắc mà tướng Nguyễn-văn-Hinh đã không dùng biện-pháp mạnh với Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Diệm, để cuối cùng Tướng HINH phải ra đi; khi Tướng HINH ra đi Đức HỘ-PHÁP Phạm-Công Tắc đã nói với Tướng HINH rằng: Chính Đức HỘ-PHÁP đã cầm đầu cái thố nhân-dân để nhẫn cản không cho Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Diệm đi vào con đường độc-tài.

Đức HỘ-PHÁP đã thân chính đứng ra thành lập mặt-trận Thống-nhứt toàn lực quốc-gia. Khi mặt-trận thành lập xong; chính Đức HỘ-PHÁP gây cuộc khủng hoảng chính-trị trong nội-các của Thủ-Tướng DIỆM bằng cách ra lệnh cho các Tổng-Bộ-Trưởng giáo-phái ra đi khỏi Chánh-Phủ Ngô-Dinh-Diệm. Nhưng cùng với việc ra lệnh cho các Tổng-Bộ-Trưởng trong Chánh-phủ thuộc giáo-phái phái từ-chức thì chính Đức HỘ-PHÁP lại ra lệnh cho Tướng Trình-Minh-Thể mang bộ đội Cao-Dài liên-minh về thành hợp-tács với Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Diệm để lấy thế cân-bằng cho Chánh-phủ này.

Tướng Trình-Minh-Thể về thành hợp-tács với Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Diệm nhưng ông lại ra mặt-trận Thống nhứt toàn lực quốc-gia. Tướng THỂ tham-gia mặt-trận tích-cực tối độ đem cả cái dài phát-thanh bí-mật của Cao-Dài qua cầu Chu-Y để cho mặt-trận xú-dụng làm Cơ-quan tuyên-truyền cho mặt-trận.

Đức HỘ-PHÁP đã khuyên Tướng Lê-văn-Viên tỏ thiện chí bằng cách diệp các sòng bài; Kim Chung đại-thổ-giới để chung tỏ Bình-xuyên không phải là bọn đóng cửa rút cầu chúa thô đồ hò. Tướng Lê-văn-Viên(tức Bay-Viên) đã nghe lời Đức HỘ-PHÁP Phạm-Công-Tắc. Khi Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Diệm bắt Chiếc Tống Giám-Đốc Cảnh-Sát Quốc-Gia của Lai-Văn-Sang thi Lai-văn-Sang và Lai-Hữu-Tài định dùng lực-lượng của Pháp và Công-An xung-phong của Bình-Xuyên thanh-toán luôn Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Diệm, Đức HỘ-PHÁP đã phải can ngăn Đức HỘ-PHÁP muốn dùng giải pháp chính-trị đối với Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Diệm; Đức HỘ-PHÁP đã được Tướng Trình-Minh-Thể cho biết rằng: Người Mỹ chỉ dùng Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Diệm làm Thủ-Tướng trong

một giai-đoạn thôi. Sau giai-đoạn chuyển tiếp người Mỹ sẽ dùng một vị Thủ-Tướng người Nam, và Tướng THẾ là một trong những người được người Mỹ chú ý tới.

số 350, ngày 6-5-Quí-Sửu (6/6/1973 dl)

ĐỨC HỘ-PHÁP TIN TƯỞNG THẾ ĐƯỢC MỸ DÙA LÀM THỦ-TƯỞNG).

ĐỨC HỘ-PHÁP đánh ván bài hai mặt, một mặt Ngài dùng Tướng Trịnh-Minh-Thế một mặt Ngài dùng giáo-phái để kìm chế sự độc-tài của Tướng Ngô-Dinh-Diệm.

Đức Hộ-Phép có-gắng oan-gián các lãnh tụ giáo-phái, dùng dùng tối bời vì hơn ai hết Đức Hộ-Phép biết rõ các lãnh tụ giáo-phái, vì tình thế phai ngồi với nhau nhưng chẳng người nào chịu người nào. Nếu có chuyện lộn-xộn thì một mảnh Bình-Xuyên sẽ lãnh dù ở Sài-Gòn, chủ mày lãnh tụ Hòa-Hảo ở miền tây không chịu hành động ngay đâu.

Đến đây Đức Hộ-Phép đã ván thân xuống Sài-Còn để lãnh Dao các giáo-phái. Khi Tướng Thế lên đường đi dự hội-nghị Băng-Dung, Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Diệm muốn nhận cd-hội này; Bình-Xuyên; Tướng Thế đã đặt thảng ván-de với Thủ-Tướng Diệm là Ông hợp-tác với Thủ-Tướng Diệm trong tinh-thân hòa-quí Quốc-Gia chứ không phải trong tinh-thân tàn-công cáo giáo-phái.

Thủ-Tướng Diệm đã hứa với Tướng Thế là Ông sẽ không hành-động gì cho đến khi Tướng Thế đi Băng-Dung về.

Tướng Thế đi Băng-Dung Đức Hộ-Phép Phạm-Công Tắc đã cùi Đại-Tá Hồ-Hán-Sơn đi theo để giúp ý-kien Tướng Thế. Tại hội-nghị Băng-Dung Tướng Thế thành-công ngoài sức tưởng-tượng; Tướng Thế đi Băng-Dung về Đại-Tá Lansdale đã khen Tướng Thế rằng: Ông có thể trở thành Vị lãnh Dao Quốc-Gia được. Tướng Thế đi Băng-Dung về thì nội-bộ chánh-phủ Ngô-Dinh-Diệm lính kỉnh; Giáo-Sư Nguyễn Văn-Thoại Trưởng Phái-Đoàn V.N.Q.G di dự hội-nghị Băng-Dung và cũng là Tổng-Trưởng Bộ kế-hoạch đã bị thủ Tướng Diệm nghi rằng: Ông Thoại đã chứng tỏ lòng thành với Thủ-Tướng Diệm bằng cách xin từ chức và sang Pháp.

Chính lúc này là lúc Đại-Tá Lansdale bàn với Tướng Trịnh-Minh-Thế, chế độ tương-lai ở Miền-Nam VN theo tướng Trịnh-Minh-Thế với Đức Hộ-Phép Phạm-Công-Tắc

... là Đại-Tá Lansdale đã nói với Tướng Thọ rằng:
người Mỹ không tin Quốc-Trưởng Bảo-Dai, nên người Mỹ muốn
muốn hạ Ông này và tổ-chức bầu cử Quốc-Hội và Tổng-Thống
ở miền-nam V.N trước khi tổng tuyển-cử với Bắc-Việt.

còn tiếp

số 351, ngày 7-5 Quý-Sửu (7/6/1973)

ĐỨC HỘ-PHÁP THUYẾT-PHỤC T.T. DIỆM và ÔNG NHU
DÙNG CHIA RẺ DÂN-TỘC.

Người Mỹ muốn đưa Ông DIỆM lên làm Tổng-Thống
và để Tướng Thủ-làm Thủ-Tướng, Đức Hộ-Páph Phạm-Công-Tắc
khen rằng ý-kien của Đại-Tá Lansdale là ý-kien tốt. Nhưng
theo Đức Hộ-Páph Phạm-Công-Tắc người Mỹ đã làm về Quốc-
Trưởng Bảo-Dai bởi vì Quốc-Trưởng Bảo-Dai không phải là
người hoàn-toàn chịu ảnh-hưởng người Pháp, và rồi đây
người Mỹ sẽ hối-hận vì chơi với Quốc-Trưởng Bảo-Dai.

Đức Hộ-Páph Phạm-Công-Tắc rất hài-lòng khi
thấy người Mỹ mọi lúc một tín-nhiệm Tướng Trịnh-Minh-
Thể hơn; nhưng Đức Hộ-Páph cũng khuyên Tướng Thủ là
phải thận-trọng, vì Ông Ngô-Dinh-Nhu là người nguy-hiem
lâm chờ không phải người bình-thường đâu, coi chừng Ông
Nhu và ban-mật-vụ Ông Nhu. Đức Hộ-Páph cho Tướng Thủ
biết rằng Ông Ngô-Dinh-Nhu cho Ông Trần-Trung-Dung mua
chuộc nhưng đơn-vị lính Nùng để dùng lính Nùng đánh
giáo-phái; đó là âm-mưu Đức Hộ-Páph không chấp-nhận.

Tướng Trịnh-Minh-Thể nói rằng Ông đã tổ-chức
Ban Đặc-Vụ của Ông rất kỵ Đức Hộ-Páph cù yến-trí.

Đức Hộ-Páph Phạm-Công-Tắc nói rằng việc hợp-
bác với người Mỹ chỉ nên coi-chừng; giao-doạn, van-de
trường-kỳ phải là van-de dân-tộc. Theo sự suy-nghỉ của
Đức Hộ-Páph thì sớm muộn gì người VN cũng sẽ phải cộng
tồn với nhau theo tinh-thần dung-hòa và chuyen-hoa; van-
de bây giờ là làm sao sống chung với nhau.

Chính Đức Hộ-Páph Phạm-Công-Tắc đã nói với
Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Diệm rằng Đức Hộ-Páph hiểu nhưng nói
khô-tâm của Thủ-Tướng. Bởi vì Thủ-Tướng là người sống
đời sống quá trong-sạch, quá tinh-khiết, Ông vẫn thản
vô-chánh-trị Ông phải dung-dầu với nhiều hạng người mà
Ông không ưa nhưng Ông vẫn phải chấp-nhận họ. Thủ-Tướng
không thích Hoàng-Đế Bảo-Dai van-de là làm thế nào để
chấp-nhận nhau.

..f

Hoa-Hao Cao-Dài và Cuộc Chiến-Dấu cho Dân Tộc Sinh-Tồn
Ông NGÔ-DÌNH-DIỆM (LUYỆN) ĐỒNG-Y với ĐỨC HỘ-PHÁP
PHẠM-CÔNG-TÁC NHƯNG.....

Nhật-báo Đông-Phương, số 354, 10-5 QS (10-6-73)

tiếp theo,

Theo Đức Hộ-Páh Phạm-Công-TáC, nếu Ông NHU
và Đức Cha Ngô-Dinh-Thục có quyền trong chế-độ Ngô-Dinh-
Diệm sẽ nguy hiểm cho dân-tộc Việt-Nam vô-cùng. Còn người
cối mồ nhát của chế-độ là Ông Ngô-Dinh-Luyện.

Chính vì nhận-định này mà Đức Hộ-Páh đã gặp
Ông Ngô-Dinh-Luyện. Đức Hộ-Páh bảo Ông Luyện rằng Ông
muốn nên dùng ảnh-hưởng của Ông để làm sao cho the-lực
dân-tộc khỏi bị chia nǎm xe bảy vì cuộc tranh-chấp giữa
giáo-phái và Thủ-Tướng.

Ông Ngô-Dinh-Luyện nói rằng: vấn-de giáo-
phái là vấn-de người Mỹ họ muốn, điều cần là bây giờ
giáo-phái chịu hi-sinh một chút.

Đức Hộ-Páh Phạm-Công-TáC trả lời rằng bây
giờ giáo-phái hi-sinh nhiều chó không phải một khút ít,
Bình-Xuyên bỏ chúa bắc bỏ Bình-Khang, Cần-Dàb, Hòa-Hảo
Quốc-Gia hối Quán-Đội. Ngược lại chính-quyền cũng phải
có hành-động tương ứng chứ.

Ông Luyện nói rằng: Ông biết làm nhưng người
Mỹ và khút là Ông Nhu thì lại chủ-trương là phải làm
cách-mạng túc là dẹp đến gốc rễ giáo-phái.

Đức Hộ-Páh cười rồi chậm-rai nói rằng, Ngài
e ngại cuộc cách-mạng của Ông Nhu và người Mỹ chỉ giúp
cho đệ tam quốc-tế bành-trướng ngon lành thôi chứ chẳng
làm được gì, Ông Ngô-Dinh-Luyện đồng-y với nhận định Đức
Hộ-Páh; nhưng tiết lộ rằng ảnh-hưởng của Ông quanh Thủ-
Tướng Ngô-Dinh-Diệm đang bị giảm sút sau khi Giáo-su
Nguyen-văn-Thoại từ chức. Hiện Ông Ngô-Dinh-Nhu đang muốn
dẹp toàn-thể phong-trào tranh-thủ tự-do của Ông và Ông
của Ông Bùi-văn-Thinh lập ra. Bởi vì Ông Nhu chỉ muốn có
một Đảng Cán-Lao của Ông hoạt động với đoàn-thể ngoại-vi
là phong-trào Cách-Mạng Quốc-Gia.

Đức Hộ-Páh Phạm Công-TáC sau khi nói chuyện
với Ông Ngô-Dinh-Luyện thì có vẻ hơi bi-quan.

còn tiếp.

Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Diệm; chế độ Đức Hộ-Pháp là người làm chánh-trị với tư-tưởng của một Ông Thầy-Tu. Đức Hộ-Pháp Phạm-Công-Tắc nói rằng: Ông tin-tưởng với tinh-thần tu-si mới giải-quyết được những mâu-thuẫn ở VN.

Sau khi gặp Thủ-Tướng Diệm về vấn-de Chánh-Trị Đức Hộ-Pháp Phạm-Công-Tắc đã gặp Ông Ngô-Dinh-Nhu.

Số 352, ngày 8/5 Quý-Sửu (8/6/1973) còn nữa...

Ông Ngô-Dinh-Nhu khác Thủ-Tướng Diệm, Ông Nhu nhìn thấy ở con người Đức Hộ-Pháp Phạm-Công-Tắc một Chánh-khách lối-lạc, Ông Nhu nói Đức Hộ-Pháp là những đang muôn đội đá và trời, nhưng theo Ông Nhu, muôn đội-dá và trời ở V.N cần phải làm cách-mạng, Ông đã chọn con đường cách-mạng, Ông không thể nào thoả hiệp được; Ông có lý tưởng có cán-bộ Ông nhất định đi đến nơi đến chốn.

Đức Hộ-Pháp khuyên Ông Nhu rằng; máu đổ đã nhiều vì cách-mạng, dân-tộc Việt-Nam là dân-tộc dung-hòa và chuyền-hóa; cái gì đến V.N cũng sẽ phải thành V.N hết, cách-mạng chỉ là một thứ ma-túy của trí-thức.

Câu nói của Đức Hộ-Pháp hỉnh như đã làm Ông Ngô-Dinh-Nhu giận Ông không nói gì nữa. Từ sau bữa đó Ông Nhu cho chỉ-thị những cán-bộ thân-cận với Ông, là phái cận-thân bọn Cao-Dài; cán-bộ thân-cận với Ông Nhu đã báo cáo với Ông Nhu rằng họ đã cài được Ông Lê-Vân-Thái vào Cao-Dài.

Ông Lê-Vân-Thái là một con người nhiều mặt, Ông ~~đã~~ được Cao-Dài trọng dụng trong việc điều-khiển Việt-Nam Phục Quốc-Hội miền Bắc; nhưng Ông chân trong chân ngoài; là cán-bộ lãnh đạo của Cao-Dài nhưng cũng lại là cán-bộ lãnh Đạo bên càn-lao. Vì vậy nên Cao-Dài làm cái gì là bên văn-phòng chánh-trị của Ông Ngô-Dinh-Nhu biết liền.

Chính nhờ cái thành-tích phá Cao-Dài và đem Việt-Nam Phục Quốc-Hội cho chánh-quyền Ngô-Dinh-Diệm, mà sau này Ông Lê-Vân-Thái đã được Ông Ngô-Dinh-Nhu đưa ra làm phụ-tá cho Bác-Sĩ Trần-Kim-Tuyen người điều-khiển ngành mật-vụ của chế-độ Ngô-Dinh-Diệm. Đức Hộ-Pháp biết rõ tâm địa của Ông Ngô-Dinh-Nhu, nên Ngài thường nói với những người thân cận rằng, Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Diệm không có gì nguy-hiem, tất cả mọi việc là do Ông Nhu hết. (còn nữa)

Số 353, 9/5/Quý-Sửu (9/6/1973)

Kỷ niệm Nhứt-báo Đồng-lhương tròn
một năm nên gát lại một kỳ. CÁO-LỜI. ... J

Số 355, ngày 11-5-Quý-Sửu (11/6/1973)

Đến 11-5-1973, được phái sứ giả đến gặp Đức Hộ-Pháp tại Saigon.

Trong khi ấy Tướng Trịnh-Ninh-Thể báu-cáo với Đức Hộ-Pháp là Sú-Giả của Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Điệm đã-Bảo đã mang nhiều Tiểu-Đoàn lính Nùng từ Bắc vô với âm-mưu là tấn-công Giáo-Hái; Tướng Thể xin phép Đức Hộ-Pháp cho đem lính liên-minh vó Saigon để làm gián sự đe-dọa chiến-tranh ở Sài-gòn.

Đức Hộ-Pháp thậm-Công-Túc đồng-ý cho Tướng Trịnh-Ninh-Thể đem lính Cao-Dài liên-minh về Saigon, và đặt vấn-de với Chủ-Tịch Đoàn mít-trận thống-nhất toàn-lực quốc-gia là nếu bên Chánh-phủ xí-dung ý-lực thì mình phải làm sao? Mít-trận đã thảo-luận vấn-de này khá gay-go và sú-giả của Quốc-Trưởng Bảo-Dai hiện diện trong cuộc thảo-luận là Ông Hoàng-Quang-Giụu cho biết; nếu có nổ súng ở Saigon là Quốc-Trưởng Bảo-Dai sẽ can-thiệp kêu Thủ-Tướng Diệm sang Tây và nhờ Pháp hòa-giải. Đức Hộ-Pháp khen giải-pháp này hay, nhưng Ngài vẫn dát vấn-de rằng: Nếu Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Điệm không di khía và sự hòa-giải của ngài có Pháp không hữu hiệu thì sao? Sú-giả của Quốc-Trưởng Bảo-Dai trả lời rằng: Những già-thuyết của Đức Hộ-Pháp không thể nào xảy ra, Đức Hộ-Pháp nói rằng: Với Chánh-khách Machiavellism như Ông Ngô-Dinh-Điệm thì cái gì cũng có thể xảy ra được. Hiện Ông Nhu đã mang nhiều đơn-vị lính Nùng vào Sài-Gòn đó là vấn-de cần suy-nghi.

Ông Hoàng-Quang-Giụu nói Ông sẽ đánh một Công-Điện khẩn-cấp sang Pháp báo-cáo tình-hình và Ông tin rằng Quốc-Trưởng Bảo-Dai sẽ can-thiệp kịp thời. Đức Hộ-Pháp thấy Ông Giụu có vẻ tin-tưởng quá thì nói nhỏ với Ông Giụu rằng: vấn-de oán-dặt ra lúc này là tướng-quang Mỹ-Pháp trong vụ VN và người Mỹ thì hĩnh-nhữ không thích Quốc-Trưởng Bảo-Dai lắm. Đức Hộ-Pháp thấy rằng tiết lô vấn-de tê-nhi đến như vậy là cũng rồi nên không nói gì nữa. Ông Giụu nghe ông nói đến chuyện người Mỹ thì nói ngay với Đức Hộ-Pháp rằng: Ông Đại-Sứ Mỹ ở Sài-gòn không ưa Ông Diệm. Đức Hộ-Pháp túm tóm cười Ngài định cho Ông Giụu biết rằng: Ông Đại-Sứ Mỹ quan-trọng như những Ông O.I.A Mỹ ở Sài-gòn cũng khá quan-trọng, không kém gì, nhưng Ông CIA thì không thích Quốc-Trưởng Bảo-Dai cũng cung như giáo-phái mà thế lực CIA lúc nay nặng can lầm, bởi vì Ông Trùm CIA là em Ông Bộ-Trưởng Ngoại-giao Mỹ nếu CIA mà nhúng tay vô vụ nay phải coi chừng. (còn tiếp)

ĐÚC HỘ-PHÁP RA LÌNH CHO TƯỚNG THẾ THỎ KẾ-HOẠCH
LANSDALE.

tiếp theo. số 356, ngày 12/5/Quốc-Sản(12/6/1973)

Trong khi Sứ-giả của Quốc-Trưởng Bảo-Dai là Ông, Hoàng-quang-Giú chủ quan và vẫn để Mỹ thi Đại-Tá Lansdale đang huấn-luyện những đội-quân đặc-biệt cho Ông khu tổ-chức tinh-báo cho Ông như để chống giáo-phái.

/văn

Chính Đại-Tá Lansdale đã dì mọc nói một số sỉ-quan có quên-dùng về phía Dinh độc-lập. Đại-Tá Lansdale đã mua được một số chức-vị nhảy dù. Đức Hộ-Pháp Phạm-Công-Tác hứa như không tin-tưởng ở giải-pháp Quân sự; nhưng Ngài/tỏ ra e ngại khi đối-thủ chánh-trị của Ngài xử dụng tốt biện-pháp này; Ngài cho gọi tướng Trịnh Minh-Thể đến để hỏi ý-kien. Tướng Thể trình với Đức Hộ-Pháp là phía Ông Diệm và người Mỹ có vẻ mặn-mòi với giải-pháp quân-sự. Đức Hộ-Pháp suy nghĩ một hồi rồi đi tới kết luận là đầy tất cả lực-lượng Cao-Dai vào việc quốc-gia-hóa để lực-lượng Cao-Dai khôi-dinh và cuộc tranh-chấp quân-quy.

Đức Hộ-Pháp nói với tướng Trịnh-Minh-Thể rằng sự tồn vong của Cao-Dai đặc-tất cả vào Tướng Thể. Theo Đức Hộ-Pháp thì chơi với người Mỹ nhất là Mỹ tinh-báo như Đại-Tá Lansdale phải coi chừng. Bởi vì nghề tinh-báo không có tinh-cam.

Tướng Thể một lần nữa trình bày với Đức Hộ-Pháp kế-hoạch của Đại-Tá Lansdale là nếu Quốc-Trưởng Bảo-Dai làm già, người Mỹ sẽ hạ luồn Quốc-Trưởng Bảo-Dai đưa Ông Diệm lên làm Quốc-Trưởng, tướng Thể làm Thủ-Tướng. Đức Hộ-Pháp nói rằng: kế-hoạch này của người Mỹ là kế-hoạch tao-bạo, nhưng người Mỹ rồi sẽ hối-hận nếu họ có tinh Quốc-Trưởng Bảo-Dai. Theo Đức Hộ-Pháp thì không một nhân vật VN nào đủ uy-tín hơn Quốc-Trưởng Bảo-Dai để làm công việc hòa-hợp dân-tộc chung sống hòa-bình. Đức Hộ-Pháp Phạm Công-Tác quả quyết rằng chuyện chung sống hòa-bình giữa các Đại-cường là sớm muộn gì cũng sẽ xảy ra, bởi vì họ không thể nào thanh-tóan nhau bằng khí-giới hạch-tâm thì họ chẳng còn con đường nào khác hơn là chia nhau khu vực ảnh-hưởng rồi chung sống hòa-bình với nhau.

.../

tiếp số 356. Đức Hộ-Pháp than thở với Tướng Thế rằng thân phận nhược tiểu dân-tộc khổ lâm, nên Đức Hộ-Pháp không biết làm sao hơn là nương theo những ý-muốn của Đế-Quốc rồi từ đó tìm ra kế hở để dân-tộc lách ra tìm sinh lộ của riêng mình.

Tướng Thế cúi việc theo đuổi kế-hoạch của Đại-Tá Lansdale miễn là không làm tay sai một cách mù-quáng cho kế-hoạch này.

Tiếp Tướng Thế xong thì Đức Hộ-Pháp gấp những nhân-viên trong chủ-tịch đoàn Mật-trận thông nhút-tòn-lực-quốc-gia, nhưng người này điều to ra lo ngại trước tình thế. Bởi vì Thủ-Tướng Ngô-Đình-Diệm đã đem cho lính

Nùng và nhiều đơn-vị nhảy-dù vào Sài-Gòn. (còn nữa)

Số 357, ngày 13/5 Quý-Sửu (13/6/1973)

Để xác-ky-coup ccsú GIÁ CỦA QUỐC-TRƯỞNG BẢO-ĐẠI VỚI LÁ BÀI TƯƠNG VÝ.

Tướng Bay-Viễn tỏ ra nóng lòng nhất; Đức Hộ-Pháp hỏi Tướng Bay-Viễn rằng nếu Bình-Xuyên bị tấn-công sẽ chịu trận được bao lâu. Tướng Bay-Viễn quả quyết chịu trận ít nhất một vài tuần-lé. Đức Hộ-Pháp hỏi Tướng Bay-Viễn là ý-kien của Trung-Tá Salverni thế nào về những biến chuyển quân-sự. Tướng Bay-Viễn cho biết nếu có dụng độ Quân-Đội Pháp sẽ can-thiệp liều. Đức Hộ-Pháp cho biết Ông Tướng Pháp ở đây có vẻ thân Mỹ lâm đây; lờ họ bỏ rơi giữa đường là kẹt cả đám.

Theo nhận định của Đức Hộ-Pháp thì đều đáng ngại là hỏa-lực pháo-bin của phò Thủ-Tướng Diệm; người Pháp có thể ngăn không cho quân của Ông Diệm tan công qua vùng giáo-phái, nhưng không thể ngăn pháo-bin của Ông Diệm nã dạn qua vùng giáo-phái.

Trong khi Ông Diệm có nhiều Đại-bác cỡ lớn thì bên giáo-phái chỉ có súng cối. Trước các điều-kiện hỏa-lực-nhi-lực nếu phải đương đầu bằng quân-sự với Ông Diệm giáo-phái chỉ có thể thất yếu.

Ông Hoàng-Quang-Cửu đặt phái-viên của Cựu Hoàng Bảo-Đại cho biết nếu tình thế Quốc-Trưởng còn một lá bài chót là lá bài Thiếu-Tướng Nguyễn-văn-Vỹ, Quốc-Trưởng sẽ cử Thiếu-Tướng Nguyễn-văn-Vỹ làm Tổng tham-mưu Trưởng, Tướng Vỹ là người rất được lòng Đại-Tá Lansdale và Tướng Vỹ với tư cách này sẽ ra lệnh cho quân-dội quốc-gia ngưng tấn-công giáo-phái.

Đức Hộ-Pháp suy nghĩ một phút rồi lên tiếng, theo Đức Hộ-Pháp việc cử Tướng Vỹ vào giờ thứ hai mươi lăm là giải-pháp hay. Nhưng sợ khi Tướng Vỹ lên cầm quyền thì Tướng Vỹ nó đã tới độ Tướng Vỹ không chỉ-huy nổi các viên Tư-Lịnh chiến-trường. Ông nói Quốc-Trưởng đã có kế hoạch và chắc-chắn khi tướng Vỹ nắm quân-đội Ông sẽ có quyền để áp đảo; nhưng kẻ không nghe lệnh Ông. Ông Giù cho biết hiện Quốc-Trưởng Bảo-Đại còn những đơn-vị Ngự Lãm-Quân là những đơn-vị rất tinh-nhuệ, nếu qui động họ làm hậu-thuẫn cho Tướng Vỹ thì rất tốt.

Đức Hộ-Pháp băn tháo-mắc, theo Đức Hộ-Pháp là làm sao cho mình không dính vào tranh-chấp Pháp-Mỹ nếu mình dính vô tranh-chấp này thì họ giải-quyết ở đâu mình kẹt giờ; câu nói của Đức Hộ-Pháp làm cho Ông Hoàng-Quang Giù phái-viện của Quốc-Trưởng tái mặt. Bởi vì hơn ai hết Ông biết rõ vụ này là vụ tranh-chấp Pháp-Mỹ.

Hiện nay là người Pháp có vě yếu thế, bởi vì họ kẹt ở Algérie nên rất có thể họ nhường hết cho người Mỹ vụ tranh-chấp là một vụ trả giá. Tin mới nhất Ông Giù mới nhận được cho biết tình hình bên Pháp đang có những biến chuyển.

Ông Giù vốn là cán-bộ quốc-te, Ông luôn luôn bình tĩnh. Ông kéo Ông Trịnh-Khánh-Vàng một góc hỏi Ông Vàng. Về cái chiến khu rừng-sát của Tướng Lê-Văn-Viên. Ông Trịnh-Khánh-Vàng nói rằng: chiến-khu rừng-sát thật ra chẳng còn gì hết; câu trả lời của Ông Trịnh-Khánh-Vàng làm cho Ông Hoàng-Quang-Giù thêm thất vọng.

Đức Hộ-Pháp rời Đường Trần-Hưng-Đạo về căn-cứ bí-mật của Ngài. (còn nữa)

Số: 350, ngày 14/5 Quý-Sửu (14/6/1973)

**ĐỨC HỘ-PHÁP NHỜ BÁC-SĨ CHỦ
CỤ SỬU CẤM ÔNG QUAN-DIỂM LÀM TỐI**

Trong khi vě căn-cứ bí-mật Đức Hộ-Pháp cho gọi các Ông Trịnh-Minh-The, Hồ-Hán-Sơn tới hỏi ý-kien. Cả hai Ông này đều trình bày với Đức Hộ-Pháp rằng hiện trong Tòa Đại-Sứ Mỹ ở Sài-gòn đang có sự chia rẽ trầm-trọng, nhưng thế của Đại-Tá Lansdale có thể lan luót cả thế của Ông đại-sứ. Quan-diểm của Đại-Tá Lansdale là một quan diểm điều-hầu quan-diểm đối lập hết các giáo-phái thống-nhứt lực-lượng Quốc-gia làm một. Đức Hộ-Pháp nói Ngài cũng muốn rằng giáo-phái không dính vào chính-trị. Ngài sđ-dì

phản-tham-gia-hoat-dong-chinh-tri-la-gi-Ngai-thay-ro
cái-thể-của-dân-tộc-là-phai-hoa-hop-và-hoa-giai-với
nhau! Giúp-này-và-giúp-kia-đó-là-điều-đã

Đức-Hộ-Pháp-ra-thánh-chí-cho-Tướng-Thé
phai-ở-cạnh-người-Mỹ, phai-cứu-vàng-tinh-thể-sao-cho
Ông-Diệm-không-làm-lo. Bởi-vì-theo-Ngài-thì-người-Mỹ-họ
đã-kết-quyết-tâm-can-thiệp-vào-Việt-Nam-rồi-và
họ-có-tiền-thì-họ-có-quyền-chọn-người.

Mình-không-làm-tay-sai-cho-người-Mỹ-thì
mình-l'am-việc-của-mình. Theo-Đức-Hộ-Pháp-diều-quan-
trọng-là-làm-sao-bảo-vệ-hòa-bình-VN.

Đức-Hộ-Pháp-cần-dặn-Hồ-Hán-Sơn-là-phai
thật-khéo-léo-de-cho-máu-khỏi-dó, de-cho-dân-tộc-VN
bớt-diêu-linh.

Sau-khi-chi-thị-cho-Hồ-Hán-Sơn-và-Tướng
Trịnh-Minh-Thé, Đức-Hộ-Pháp-Phạm-Công-Tắc-diện-thoại
cho-Ông-Hoàng-Quang-Giú-quá-trụ-sở-Hòa-Hảo-gặp-Đức
Hộ-Pháp. Tại-trụ-sở-của-Hòa-Hảo-Đường-Bùi-Thị-Xuân
Đức-Hộ-Pháp-yêu-cầu-Ông-Giú-gởi-ngay-một-khanh-diện
yêu-cầu-Quốc-Trưởng-Bảo-Dai-có-biên-pháp-túc-thời-cần
không-cho-Thủ-Tướng-Diệm-dùng-biên-pháp-Quân-Sự đối
với-giáo-phái.

Cùng-với-việc-yêu-cầu-Ông-Giú-danh-khán
diện-cho-Quốc-Trưởng-Bảo-Dai, Đức-Hộ-Pháp-còn-mời-Ông
Phan-Khắc-Siêu, Bác-Sĩ-Nguyễn-Xuân-Chủ-và-Ông-Vũ-Tam-Anh
tới-nhờ-những-nhà-nhân-sí-có-ảnh-hưởng-tới-Thủ-Tướng
Diệm-dùng-xài-biên-pháp-quân-sự đối-với-giáo-phái.

BS-Nguyễn-Xuân-Chủ-vốn-là-một-nhân-sí-nổi
tiếng-tại-dất-Bắc. Bác-Sĩ-Chủ-rất-dược-Thủ-Tướng-Ngo-
Dinh-Diệm-kính-trọng. Trong-những-ngày-lưu-vong-ở-dất
Bắc, Thủ-Tướng-Diệm-đã-dược-Bác-Sĩ-Nguyễn-Xuân-Chủ
giúp-dở-rất-nhiều. Thủ-Tướng-Diệm-từng-mời-BS-Ng-Xuân-
Chủ-làm-Phó-Thủ-Tướng, nhưng-Bác-Sĩ-từ-chối-tham-chánh
vì-Ông-Chủ-trưởng-dùng-trong-bóng-tối-làm-cách-mạng. Cụ
Phan-Khắc-Siêu-là-một-nhân-sí-miền-nam-rất
có-uy-tín. Cụ-Phan-Khắc-Siêu-đã-tham-chánh-với-Thủ-Tướng
Diệm, nhưng-Cụ-đã-rút-lui-de-cho-Quốc-gia-dược-doàn-kết
Ông-Vũ-Tam-Anh-tức-Nguyễn-Ngọc-Nhân-nghuyên-là-một-Phụ-
Tá-của-Đức-Thầy-Huỳnh-Phú-Sô. Đối-với-Quốc-Gia-dịnh-hợ

14

quốc-đảng-đã-kết-quyết-với-Đức-Hộ-Pháp-để-đóng-hợp-đồng

quốc-đảng-kết-quyết-với-Đức-Hộ-Pháp-để-đóng-hợp-đồng

Ngô Ông Vũ-Tam-Anh là một nhân-sĩ Ông Anh đã cứu được Đức Giám-Mục Ngô-Đinh-Thục thoát chết trong đường tơ kẽ tóc. (còn nữa)

Số 359, ngày 15/5/Quí-Sửu (15/6/1973)

Ba nhân-sĩ trên đều qua quyết với Đức Hộ Pháp Phạm-Công-Tác là họ sẽ làm đủ mọi cách để cho Thủ-Tướng Diệm bỏ đường lối quân-sự.

Cụ Nguyễn-Xuân-Chủ cho Đức Hộ-Pháp biết rằng cụ sẽ dùng ảnh-hưởng của nhóm tinh-thần l`à nhóm Thủ-Tướng Ngô-Đinh-Diệm đang nhờ cậy nhiều nhất để can Cụ Diệm dùng phương-pháp bạo động giải quyết cuộc khủng-hoảng chính-trị.

Theo Bác-Sĩ Nguyễn-Xuân-Chủ thì anh em nhóm tinh-thần của Bác-Sĩ Trần-văn-Đô rất có ảnh-hưởng đến với Thủ-Tướng Diệm; chắc chắn nhóm này can-thiệp sẽ hữu-hiệu.

Ông Vũ-Tam-Anh cho biết Ông sẽ xuống ngay Vịnh-Long gặp Đức Tổng Giám-Mục Ngô-Đinh-Thục, trình-bày với Tổng Giám-Mục những lợi hại của biện-pháp bạo động để ngăn cản Thủ-Tướng Diệm dùng phương pháp bạo động.

Cụ Phan-Khắc-Sửu thì nói rằng Cụ sẽ vô gặp thẳng Cụ Ngô-Đinh-Diệm để trình bày vấn-de và Cụ tin chắc rằng Cụ Diệm sẽ nghe lời Cụ.

Đức Hộ-Pháp tạm thời yên tâm, nên Ngài quyết định nghỉ tiếp khách một ngày để suy nghĩ; đúng lúc Đức Hộ-Pháp nghỉ tiếp khách thì tiếng súng nổ, Đức Hộ-Pháp được tin súng nổ Ngài nghỉ ngay tới việc hòa-giai.

Đức Hộ-Pháp cho lính cán-bộ chính-trị của Ngài phải cẩn-tố lo việc tiếp xúc với các giới nhân-sĩ lập ủy-ban hòa-giai, cùng với việc lo hòa-giai Đức Hộ-Pháp viết một bức thư khen cho đem qua cầu Chủ Y yêu-cầu các lãnh tụ giáo-phái phải đình chỉ ngay việc dùng biện pháp quân-sự đối phó với Thủ-Tướng Ngô-Đinh-Diệm.

Đức Hộ-Pháp nghỉ chưa được nửa ngày thì phải làm việc. Nhân vật đầu tiên mà Ngài tiếp là Ông H`oang-Quang-Giù, Ông Giù cho biết Đức Quốc-Trưởng đã ra tay. Nhiều đơn-vị ngũ-lâm-quân đã được Đại-Tá Tuyên điều-khiển khẩn cấp từ Dalat về Saigon, một công-diện

từ Ba-lê qua ra lịnh Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Điệm phải lập tức đi Cannes báo cáo tình hình với Quốc-Trưởng và bàn giao mọi việc cho Tổng Tham-Mưu-Trưởng là Tướng Nguyễn-Văn-Vỹ xử lý.

(còn nữa)

số 360, ngày 16-5 Quý-Sửu (16/6/1973)

Ông Giú cho biết lần này chán chán là Thủ-Tướng Ngô-Dinh-Điệm sẽ bị hạ. Đức Hộ-Pháp khuyên Ông Hoàng-Quang-Giú không nên chủ-quan Ngài sợ người Mỹ ra tay. Một khi người Mỹ ra tay tình hình sẽ rối rắm thêm hơn nữa.

Theo Ông Giú tình hình không rối rắm gì cả, bởi vì trên tất cả các trận tiến qua Bình-Xuyên đều giữ vững phòng tuyến. Không những thế tại Khánh-Hội quân Bình-Xuyên còn chiếm được Ty Cảnh-Sát hải-cảng nữa. Đức Hộ-Pháp hỏi Ông Giú là quân chánh-phủ đã dùng tới khí giới nặng chưa. Ông Giú nói quân chánh-phủ chưa tới khí giới nặng nhưng chỉ ít tiếng đồng-hồ nữa là Tướng Nguyễn Văn-Vỹ nhậm-chức súc máy mà quân chánh-phủ còn tàn công quân Bình-Xuyên nữa.

Đức Hộ-Pháp nói rằng Ngài mong tình thế sẽ như vậy, nhưng Ngài rất ngại con người Ngô-Dinh-Nhu và con trai Ngài Lansdale. Bởi vì hai con người này có thể làm áu đế xoay trở tình thế.

Ông Hoàng-Quang-Giú cho biết vị Trung-Tá chỉ huy những đơn-vị nhạy dù tấn công Bình-Xuyên là Trung-Tá Đô-Cao-Trí một nhân-vật rất khâm-phục Thiếu-Tướng Nguyễn Văn-Vỹ, Ông tin là một khi Tướng Vỹ ra lệnh cho Trung-Tá Đô-Cao-Trí ngưng tấn-công thì chắc chắn Trung-Tá Trí sẽ tuân lệnh Tướng Vỹ.

Đức Hộ-Pháp nói Ông hy-vọng là mọi việc sẽ đúng theo dự-tính của Ông Giú, nhưng Ngài vẫn mong Ông Giú có giải pháp để đối-phó khi thực-tế không phù-hợp với dự-tính.

Ông Giú nói Ông sẽ liên-lạc với Quốc-Trưởng Bảo-Dại để dự-tính một kế-hoạch mới.

Ông Giú vừa ra kinh khỏi thi Tướng Trịnh-Minh-Thé đến gặp Đức Hộ-Pháp. Tướng Thé cho Đức Hộ-Pháp biết rằng Đại-Tá Lansdale vừa Ông, Đại-Tá Lansdale yêu cầu Ông dứt khoát thái-dộ, bởi vì kế-hoạch của Đại-Tá đã được Hoa-Thịnh Đốn chấp-thuận. Theo Tướng Thé thi Quốc-Trưởng Bảo-Dại đã dùng tới quân cờ chót là

.. fja

Nguyễn-Văn-Vỹ Tướng Vỹ sẽ bị bắt cóc trong Dinh Độc-Lập và Ông ta có thể sẽ mất mạng.

Đức Hộ-Pháp khuyên cáo Tướng Trịnh-Minh-Thé là dù tình-thế như thế nào cũng nên bảo-trọng thân-thế và tránh những bạo động vô-ích. Theo Đức Hộ-Pháp Phạm-Công-Tắc tướng Nguyễn-văn-Vỹ là một/tướng tài và rất đáng kính-phục, không nên có những hành-động quá đáng với Tướng Vỹ.

(còn tiếp)

số 361, ngày 17/5 Quý-Sửu (17/6/1973)

Đức Hộ-Pháp khuyên tướng Thé làm sao cho việc hòa-giai tiến-hành tốt đẹp chỉ khi nào xét ra không thể hòa-giai được nữa hãy dùng con đường khác.

Tướng Thé vừa di khỏi thì Tướng Nguyễn-văn-Thành tới gặp Đức Hộ-Pháp. Tướng Nguyễn-văn-Thành lúc đó được Đức Hộ-Pháp biệt-phái sang với Mật-Trận thống-nhất toàn-lực quốc-gia. Tướng Thành đã quốc-gia hóa và coi như Tướng không quân. Tướng Thành cho Đức Hộ-Pháp biết rằng dàn em Ông Ngô-Dinh-Nhu trong đó có cả Luật-Sư Hoàng-Cô-Thụy đang mưu toan mở chiến-dịch lật đổ Quốc-Trưởng Bảo-Dại. Đức Hộ-Pháp nói rằng Đức Hộ-Pháp đã biết chuyện này, Tướng Thành trình thêm là theo sự hiểu biết của Ông bên Cao-Dài có một số người đã chạy theo Ông Nhu như Đại-Tá Hồ-Hán-Sơn Ông Nhị-Lang.

Đức Hộ-Pháp trên an Tướng Thành là cứ yên-trí việc đâu sẽ có đó, vẫn đề quan-trọng là bây giờ yêu-cau bên mặt-trận hãy ngưng ngay tiếng súng.

Tướng Thành cho biết Trung-Tá phòng-nhi Phap Salvanni mới mang sang cho bên cầu Chủ Y một ô súng cối và một số lính Lê-Dương chuyên bắn súng cối.

Đức Hộ-Pháp cảnh cáo rằng lúc này không thể chơi trò bạo động được, hãy can-anh em bên cầu Chủ Y đừng xúi dụng súng cối và dàn súng cối của Trung-Tá Salvanni vì dùng những thứ này chỉ làm cho tình-thế thêm kẹt chó chăng-fé lợi gì.

Tướng Thành vâng lệnh Đức Hộ-Pháp trở về bên kia cầu Chủ Y, Trước khi đi Tướng Thành được Đức Hộ-Pháp cho biết những giờ phút nghiêm-trọng đang mò-màng tướng Thành cần phải thận trọng. Nếu có gì kẹt hay về Tòa-Thánh gấp Đức Hộ-Pháp. Bởi vì Ngài sắp sửa trở về Tòa-Thánh. Mọi việc Đức Hộ-Pháp đã toán-tóan đầu vào đó cả rồi, đừng có thắc mắc.

Tướng Thành ra đi với lồng hoang mang. Trước khi Tướng
THÀNH qua Cầu Chủ Y, Tướng Thành trở lại chỗ trú ngụ của Ông
là khách-sạn Continental. Tại Khách-sạn Continental Tướng
Thành được nhà báo Pháp Lucien Bonarp cho biết là Cựu Hoàng
Bảo-Đại đã hành động. Một công-diện từ Cannes đã được đánh về
cho bên cầu Chủ-Y và Dinh Độc-Lập triệu hồi gấp Thủ-Tướng
Điêm sang Pháp. Nhà báo Lucien/khaxhik còn cho Tướng Thành
biết thêm là Đại-Tá mật-vụ Mỹ Lansdale cũng đang hành-động.
Giờ phút sinh-tử của hai phe đang mở màn, tướng Nguyễn-văn-
Thành nên cẩn thận. Tướng Thành thay vò bộ đồ dân sự lấy
khẩu súng sáu nhát vào cắp quần và ra hiệu cho hai người cận
vệ theo Ông đi về phía cầu Chủ Y. Lúy đó Tướng Thành không
thể di từ đường Nguyễn-Biểu qua cầu Chủ Y mà Ông phải vòng
qua Chợ Lớn dùng đường Phạm-The-Hiển để di tới cầu Chủ Y.

Tại bán-doanh của Tướng Lê-Vân-Viên, mọi người
ngồi trong căn nhà được đặt làm đại bán-doanh của Tướng Viên
với nét mặt hàn-hoan.

Các cố-vấn của Tướng Lê-Vân-Viên tin-tưởng là bức
diện của Quốc-Trưởng Bảo-Đại bỏ-nhiệm Tướng Nguyễn-văn-Vý
làm Tổng tham-mưu-trưởng sẽ thay đổi tình-thê nhanh chóng.
Sự lạc quan di xa tới độ các cố-vấn của Tướng Lê-vân-Viên
ban tới cả súi chày-en bo nhiệm vị Thủ-Tướng tương-lai, và
tin-tưởng là Tướng Lê-Vân-Viên được cử làm Thủ-Tướng Trung-Tá
Salvanni trưởng-phòng phản gián của Quân-Dội-Pháp đã mang
tiếp-té cho Tướng Lê-vân-Viên nhiều đạn súng cối 81 ly và
bão với Tướng Lê-vân-Viên là nên thận-trọng trong những giờ
phút chót của tình-thê.

(còn tiếp)
Số 361, ngày 18/5 Quý-Sửu (18/6/1973)

Trung-Tá Salvanni cho biết một Trung-Đoàn Ngự-
Lâm-Quân đã được không-vận về tới Sài-gòn và Trung-Đoàn này
đang đóng tại đường Trường-Ninh-Giang chờ lệnh tiến về phía
Dinh Độc-Lập.

Trung-Tá Salvanni cho biết là Ông đã đặt những
tổán thám báo đặc biệt theo giới sự hoạt-động của Dinh Độc-
lập mỗi giờ sẽ có báo-cáo bằng máy vô tuyến-diện về bên Cầu
Chủ Y Chính tay Trung-Tá Salvanni đã đặc một chiếc máy vô-
tuyến-diện đặc biệt bên cạnh Bộ-Tham-Mưu của Tướng Lê-vân-Viên.

Tướng Viên hoan-hỉ ra mặt Ông ra lệnh cho bồi lấy
sambanh được mổ ra thi chiếc phi-cô thám-thính của phòng ủy-
viên quân-lực Mỹ vẫn bay và và trên vùng trời Cầu Chủ Y. Trung
Tá Salvanni yêu-cầu Tướng Viên choхват thêm bao cát trên nóc

.../?jf

Tòa-nhà làm Đại-bản-doanh của Tướng Viễn, theo Trung-Tá Salvanni rất có thể vào phút chót Đại-Tá Lansdale sẽ làm áu.

Trung-Tá Salvanni cũng khuyên Tướng Viễn nên đặt một Bộ Tham-Mưu nhẹ trên một chiếc Tàu-Sát của Tướng Viễn đang bờ neo trên Kinh Tàu-Hù.

Đúng lúc những chai Sâm-banh được khui ra thi trong máy vô-tuyến-diện của Trung-Tá Salvanni vang kêu tiếng báo-cáo cho biết rằng: Tướng Nguyễn-Vỹ đã vào Dinh Độc-Lập và Đoàn-Xe hộ-tống ở cửa Dinh trong máy cho biết thêm là tại Dinh Độc-Lập đang có sự hiện-diện của Đại-Tá Lansdale; Tướng Trịnh Minh-The và nhiều người lạ mặt Trung-Tá Salvanni mừng cười thoái mái, nâng ly rượu sâm-banh chúc Tướng Lê Văn-Viễn gặp nhiều may-mắn.

Trên nét mặt mệt mỏi của Tướng Lê-Văn-Viễn nở một nụ cười thoái man, các cỗ-ván của Tướng Viễn xúm quanh viên Trung-Tá tình báo Pháp hỏi han.

(còn tiếp)

Số: 563, ngày 29/5 QG (19/6/1973).

TƯƠNG NGUYỄN-VĨ BỊ 'KẾT' TRONG DINH ĐỘC-LẬP.

Theo nút nhện định của Trung-Tá Salvanni thì đêm nay tình hình sẽ ngủ ngù. Nhưng Trung-Tá Salvanni nói vắn vẹng quan trọng là phải đổi phó với những nước cờ chót của Đại-Tá tình báo Mỹ Lansdale:

Một giờ trôi qua, máy của Trung-Tá Salvanni cho biết tình-hình tại Bộ tham-mưu của Tướng Vỹ có vẻ nghiêm-trọng cáo-danh-vị Ngự Lãm Quân để tiến từ Đường Trường-Hinh Giêng xuống vùng Dinh Độc-Lập một đơn-vị Ngự Lãm Quân đe dọa tiến và chiếm nhà Biên-Diện. Tướng Viễn nghe báo cáo có vẻ hồn hồn, Ông hỏi Trung-Tá Salvanni là có nên cho đơn-vị công an xung phong của Ông đóng ở Bốt Cetinet ra hợp-tác với Ngự lâm quân không. Trung-Tá Salvanni lúc này nên bối-lính-chó đợi.

38

Theo Trung-Tá Salvanni Ông nói lo vĩ rất có thể Thủ-Tướng Diệm sẽ chống lệnh của Quốc-Trưởng Bảo-Dại và bắt có Tướng Nguyễn-vân-Vỹ.

Trung-Tá Salvanni ra lệnh cho tổ đang theo dõi tình hình bên cạnh Bộ Tham-Mưu của Tướng Nguyễn-vân-Vỹ báo cáo. Tổ tình-báo của Trung-Tá Salvanni bên cạnh Bộ tham-mưu của Tướng Vỹ báo cáo rằng họ đã nhận được tin trực tiếp từ trong Dinh Độc Lập báo cáo ra cho biết khi Tướng Vỹ chuyển công-diện và sự Vụ Lịnh của Quốc-Trưởng Bảo-Dại cho Thủ-Tướng Diệm thì Thủ-Tướng Diệm đã chịu ra đi và chấp nhận sự bổ nhiệm tướng Vỹ của Quốc-Trưởng Bảo-Dại nhưng chỉ có một phút sau phong khách của Thủ-Tướng Diệm bị tràn ngập bởi Ông Nhu và một số người lạ mặt. Trong số người lạ mặt có cả Tướng Trịnh-Minh-Thé và Ông Nhị-Lang, Đại-Tá Hồ-Hán-Son.

Số 364, ngày 20/5/Quí-3ulu (20/6/1973)

Ông Nhị-Lang đã rút súng-lục ra uy-hiếp bắt Tướng Vỹ. Chính Thủ-Tướng Diệm phải can-thiệp để Tướng Vỹ tự-do.

Đại-Tá Lansdale đã xuất hiện trong phòng khách của Thủ-Tướng Diệm ít phút sau đó. Đại-Tá Lansdale đã đóng vai trò hoà-giai. Ngũ-lâm-quân đã tiến sát vòng rào Dinh Độc-Lập. Bộ tham-mưu của Tướng Vỹ đang diễn đấu. Một người trong Bộ tham-mưu của Tướng Vỹ đã gọi máy cho Trung-Tá Đô-Cao-Trí người đang chỉ-huy các đơn-vị nhảy dù tấn công Bình-Xuyên yêu-cầu Trung-Tá Trí về Dinh Độc-Lập can-thiệp cho Tướng Vỹ.

Trung-Tá Salvanni nghe báo-caó tái mặt. Trung-Tá Salvanni báo với Tướng Lê-văn-Viên là tình-hình nghiêm-trọng lâm-can phai cảnh-giac. Trung-Tá Salvanni cho lệnh gọi máy hỏi các đơn-vị Bình Xuyên rằng các đơn-vị nhảy dù đang vây họ ra sao. Tất cả mọi nơi đều báo cáo là lính nhảy dù đột nhiên ngưng tiếng súng và sửa soạn rút lui.

Trung-Tá Salvanni nói với mọi người rằng như vậy là đang có tranh chấp trong Dinh Độc-Lập. Trung-Tá Salvanni yêu-cầu Tướng Lê-văn-Viên di chuyển dài phát-thanh mìn mặt trận thống-nhat toàn lục quốc-gia xuống chiếc tàu-sát và cho phát-thanh ngay một buổi phát-thanh đặc-biệt nói về những lòn-xộn trong Dinh Độc-Lập.

Máy của tổ theo-giám dõi sát Dinh Độc-Lập, báo cáo Trung-Tá Đô-Cao-Trí đã vào Dinh Độc-Lập, tất cả các đơn-vị Ngũ-lâm quân đã chia súng vào Dinh Độc-Lập chờ lệnh

.../jf

khai-hỏa. Đại-Tá Nguyễn-Tuyên đã có mặt bên kia hông nhà thờ Đức Bà.

Tình hình chung-quanh dinh Độc-lập cực kỳ căng thẳng. Súng có thể nổ bất cứ lúc nào. Tướng Lê-văn-Viên hỏi Trung-Tá Salvanni là bây giờ mình có nên châm ngòi cho súng nổ ở vùng Dinh Độc-lập không. Bởi vì theo tướng Viễn thì dàn súng cối của Bình-Xuyên dư sức nã đạn vào Dinh Độc-Lập.

(còn tiếp)

số 365, ngày 21/5 Quý-Sửu (21/6/1973)

TRUNG-TÁ ĐỒ-GAO-TRÍ VÀO DINH ĐỘC-LẬP LÀM ÁP-LỰC VỚI TỔNG-THỐNG DIỆM.

Trung-Tá Salvanni cười báu tướng Viễn bây giờ là lúc mình trong và chờ. Chỉ ít tiếng đồng-hồ nữa là tình thế sẽ thay đổi.

Tướng Lê-văn-Viên cho lính nhà bếp làm một bữa cháo đêm đặc-biệt để Ông và các cố-vấn thức chờ tình-hình.

Trung-Tá Salvanni gọi máy về phòng phản gián của Ông hỏi xem có tin-tức đặc biệt gì không. Trung-Tá Salvanni tái mặt khi được biết bên cao-uy phủ ra lệnh cho bên Bộ-Tu Lịnh dinh chỉ lập tức tất cả những hoạt động ủng-hộ giao-phái.

Phòng phản-gián cũng cho biết là tướng Tu-Lịnh đang cho kiểm Trung-Tá Salvanni về trình diện gấp.

Trung-t, Salvanni vội-vàng cho tướng Viễn biết những đột biến của tình-hình. Tuy nhiên Trung-Tá Salvanni vẫn chưa rời bàn doanh của tướng Viễn. Trung-Tá Salvanni vẫn còn hi-vọng tướng Nguyễn-văn-Vỹ xoay đổi được tình-thế.

Trung-Tá Salvanni nói với tướng Lê-văn-Viên rằng Đại-tá Lansdale phục tướng Vỹ lâm chắc-chắn tướng Vỹ không kẹt đâu.

Tổ thám-báo từ Dinh Độc-lập báo cáo cho biết Trung-Tá Đồ-Gao-Trí đã vào Dinh Độc-lập và ít phút sau Trung-Tá Trí cùng với tướng Vỹ từ trong Dinh Độc-lập đi ra. Ngay khi ra khỏi Dinh Độc-lập tướng Nguyễn-văn-Vỹ cho lính Đại-Tá Nguyễn-Tuyên rút hết Ngự-lâm quân ra khỏi khu vực quanh Dinh Độc-lập.

Tướng Nguyễn-văn-Vỹ cảm ơn Trung-Tá Đồ-Gao-Trí và ca-nghi sự đoàn-kết trong quân-dội Tướng Vỹ cũng nói với Trung-tá Trí là bây giờ là giờ phút ~~nhất~~ của những người chiến-dầu, ai có lý-tưởng của người đó, Ông không

.../fv

thể làm thế nào khác hơn là đi Pháp ngay để tuồng-trình tinh-hình với Quốc-Trưởng Bảo-Dại để Quốc-trưởng Bảo-dai tuy nghị quyết-định kẹt của Ông là cái kẹt của tinhchiến hưu.

Trung-Tá Salvanni thở dài và nói với tướng Lê-văn-Viên rằng điều này có lẽ Ông Diệm làm tới đến nỗi rồi. Trung-Tá Salvanni khuyên tướng Viên và các vị cố-ván nên rút xuống chiết tàu sát cho an-toàn. (còn nữa)

Số 366, ngày 22/5 Quý-Sửu (22-5/1972)

TƯƠNG LÊ-VĂN-VIÊN THANH-TOÁN THAM-MUỐN TRƯỞNG BÌNH-XUYÊN .

Phỏng phản gián báo-cáo cho Trung-Tá Salvanni biết rằng kể từ giờ phút này Ông Ngô-Dinh-Nhu nắm quyền. chính Ông Nhu đã quyết định Ông Diệm phải ở lại trong nước không tuân theo lệnh của Bảo-Dại.

Ông Nhu đã dây Tướng Trinh-Minh-Thé ra làm cách mạng lật đổ Quốc-Trưởng Bảo-Dại, Ông Ngô-Dinh-Nhu nói rằng Ông làm cách-mạng để Ông Diệm lên làm Tổng-Thống. Tạm thời Hội-Dòng Cách-Mạng cù Thủ-Tướng Diệm xử-lý thường-vụ mọi việc.

Trung-Tá Salvanni phàn nàn với một cố-ván của Tướng Lê-văn-Viên rằng Ông không hiểu sao hai tướng Trinh-Minh-Thé và Nguyễn-Giác-Ngô lại ván-thân với Ông Diệm dù vậy, cố-ván chính-trị của Tướng Nguyễn-Giác-Ngô là Nhà Báo Nguyễn-Bảo-Toản được cử làm Chu-Tịch Hội-dòng nhân-dân cách mạng.

Trung-Tá Salvanni yêu-cầu các cố-ván của tướng Lê-văn-Viên liên lạc với Đức Hộ-Pháp Phạm-Công-Tắc để

Theo Trung-Tá Salvanni chỉ có Đức Hộ-Pháp Phạm-Công-Tắc hiểu các b-i-án của vụ này phải hỏi Đức Hộ-Pháp Phạm-Công-Tắc mới rõ được.

Tướng Lê-văn-Viên cho biết Đức Hộ-Pháp về Tây-Ninh và có cù Tướng Nguyễn-văn-Thành ở cạnh anh em.

Tướng Nguyễn-văn-Thành cho bi ét Đức Hộ-Pháp đã nói với Ông rằng vụ này có liên-hệ với người Mỹ.

Trung-Tá Salvanni tóm-típ cười và nói rằng nhận định của Đức Hộ-Pháp rất đúng. Tướng Lê-văn-Viên hỏi Trung-Tá Salvanni rằng bây giờ Bình-Xuyên nên làm gì. Trung-Tá Salvanni bảo rằng tướng Viên cần xét lại nội-bộ của Ông, bởi vì theo

tin-tức của Trung-Tá Salvanni thì vị tham-mưu-trưởng của Bình-Xuyên muốn theo Ông Diệm.

Tướng Lê-Văn-Viên nghe Trung-tá Salvanni nói thì tái mặt Ông cho lính theo dõi ngay viễn tham-mưu-trưởng và cùi gáp người thay thế. Quả như rằng vị tham-mưu-trưởng của tướng Viên định mang quân về với Dinh Độc-Lập thật. Kết quả là tướng Lê-Văn-Viên cho lính thủ-tiêu Thái-Hoàng-Minh tham-mưu-trưởng Quân Lực Bình-Xuyên một người được Đại-Tá Lansdale móc nói dối với Dinh Độc-Lập.

Đêm gần về ánh sáng búa cháo đêm đã dọn ra nhưng mọi người ngao-ngán chẳng ai muốn ăn cả.

Nhóm thám-báo của Trung-Tá Salvanni cho biết là đích thân đại-tá Lansdale đang điều-khiển các đơn-vị người Nùng sửa soạn tấn-công vào vị-trí Bình-Xuyên. Các ô trọng-pháo của phe quốc-gia cũng sửa soạn khạc dạn.

Trung-Tá Salvanni yêu cầu mọi người nên rời ngay bến-doanh của Tướng Lê-văn-Viên xuống chiếc tàu-sắt. Theo Trung-tá Salvanni thì trước khi trời sáng chắc chắn Đại-tá Lansdale sẽ làm tối bởi vì Hoa-Thạnh-Đốn đã bật đèn xanh cho ông ta rồi. Theo Trung-Tá Salvanni bây giờ Bình-Xuyên nên rút lui khỏi khu-vực cầu Chu-Y bao toàn Chu-lực chờ thế lâu dài.

Trung-Tá Salvanni cũng cam-doan với tướng Lê-văn-Viên rằng ông bảo-dام an-ninh cho tướng Lê-văn-Viên và những người tùy-tùng nếu tình-thế có đột-biến.

Trung-Tá Salvanni để lại một số máy-móc truyền-tin cho tướng Lê-văn-Viên và khuyên tướng Viên đem những máy-móc này xuống tàu. (còn nữa).

Số 366, ngày 23/5 Quý-Sửu(23/6/1973).

Trung-Tá Salvanni hộ-tống tướng Viên xuống tàu trước khi xuống tàu sắt tướng Viên giữa Trung-Tá Salvanni máy bao bọc giấy bao và một va-li vàng, Trung-Tá Salvanni lên chiếc xe bọc sắt hàng nhẹ rời khu-vực cầu Chu Y được 10 phút thì trọng pháo bắt đầu nã vào khu vực này.

Những người lính Lê-Dương phụ-trách các Ô bích-kých của Bình-Xuyên bình tĩnh phản pháo nhưng họ cho biết lính của họ không thể phản pháo được tới khu-vực đặt đại-báo 105 ly.

Tướng Lê-Vân-Viên ngồi trên tàu ăn bữa cháo khuya nhìn bắn-doanh của mình ngút lúa-thở dài, trong khi ấy các tố thám-báo của Trung-tá Salvanni vẫn báo-owao dài dài về tinh-hình khắp nơi.

Tướng Nguyễn-văn-Vý đã tới phi-trường Tân-sơn-nhát và được người Pháp dành cho chuyến máy bay đặc-biép đi Pháp.

Trung-tá Salvanni cho tướng Lê-vân-Viên biết sở di tướng Nguyễn-văn-Vý phải bỏ cuộc vì ông đã được Đại-tá Lansdale cho biết rằng mọi việc Pháp-Mỹ đã điều định xong và rồi tướng Vý cưa quay chí tôn công vô-lich, tướng Vý một là theo Ông Diệm hai là ra di-tướng Vý đã chọn con đường ra đi.

Trung-tá Salvanni cho biết là Paris đã có lệnh mới nhưng Ông không bỏ rơi tướng Lê-vân-Viên.

Tướng Viên có yên-trí ra rùng sát. Tướng Viên ngồi với Trung-Tá Salvanni là Ông muốn phản-công vì những đơn-vị của tướng Ba-Cut đã tới yểm-trợ cho Ông.

Số: 368, ngày 24/5 Quí-2 (24/4/1973) - MÌNH ĐẤU TRẦN LÊNG
(còn tiếp)

BÁC-SĨ NGUYỄN-TÔN-HOÀN và ĐẠI-VIỆT MIỀN-NAM
CHỐNG T.T. DIỆM.

Tướng Thế cùng trình với Đức Hộ-Pháp rằng Ông DIỄM đang đòi tướng Thế đưa quân vào việc đánh Bình-Xuyên, xin Đức Hộ-Pháp cho ý-kien.

Đức Hộ-Pháp cương-quyết chống đối việc dùng quân Cao-Dài đánh Bình-Xuyên.

Đức Hộ-Pháp nói một cách khẳng định rằng Ngài không thể nào cho phép quân Cao-Dài tấn công quân Bình-Xuyên.

Tướng Thế nghe Đức Hộ-Pháp nói có vẻ không vui. Tướng Thế cáo từ Đức Hộ-Pháp. Đức Hộ-Pháp bảo với Tướng Thế nên chuyển ngay đến tướng Nguyễn-Thành-Phuông là lính của Ngài cầm quân Cao-Dài tấn công các giáo-phái khác.

Tiếp-tướng Trịnh-Minh-Thé xong Đức Hộ-Pháp Phạm-Công-Tá có vẻ lo âu. Đức Hộ-Pháp cho lệnh Bộ tham-mưu của

43
Số 370, ngày 26/5 Quý-Siu (26/6/1973)

LUẬT-SƯ TRẦN-VĂN-TUYỀN ĐI RỪNG SÁT HÒA-GIAI.

Dùo Hộ-Pháp trả lời rằng Ngài là người chủ-trương hòa-giai. Ngài hết sức tán-thành chủ-trương hai bên thương thuyết với nhau thay vì xú-dụng súng đạn với nhau.

Tuy nhiên với cương-vị chủ-tịch đoàn của Mặt Trận Thống-nhiết quốc-gia Ngài không muốn vai-trò gì trong vấn-dò hòa-giai, nếu can Ngài có-thể giới-thiệu Luật-Sư Trần-Văn-Tuyên để LS Tuyên đi với người của Tòa Đại-sứ Mỹ xuống rừng-sát làm công việc hòa-giai.

Vì Đại-diện tòa Đại-sứ Mỹ nghe tới tên Luật-Sư Trần-văn-Tuyên thì có vẻ chịu lầm. Vì Đại-diện của Tòa Đại-sứ Mỹ cho Ông xú-dụng một chiếc xe xuống máy đặc biệt cho công việc hòa-giai.

Luật-Sư Trần-văn-Tuyên lúc đó đang trùm chăn, nằm nhà đọc sách, được liên-lạc viên của Dùo Hộ-Pháp Phạm Công-Tắc yêu-cầu đi rừng-sát với Đại-diện Tòa Đại-sứ Mỹ thì Ông nhận lời liền. Bởi vì hơn ai hết Ông muốn hai bên hòa-giai với nhau.

Luật-Sư Trần-văn-Tuyên là một trong những chính khách lối lạc, Ông nguyên là một Đảng-viên Việt-Nam Quốc-Dân-Đảng kỳ cựu. Luật-Sư Trần-văn-Tuyên từng dạy học chung với Võ-Nguyễn-Giáp. Luật-Sư Tuyên từng tham-gia thành-phủ liên-hiệp năm 1946 Ông làm Đồng-Lý Văn-Phòng Bộ-Ngoại-Giao khi nhà văn Nhất-Linh Nguyễn-Tường-Tam làm Tổng-Trưởng Ngoại-Giao. Luật-Sư Trần-văn-Tuyên lưu vong sang Tàu cùng với nhà văn Nguyễn-Tường-Tam và là một trong những người say xưa tranh-dấu cho giải-pháp Bảo-Dại Luật-Sư Tuyên đã từng cộng-tác với nhiều thành-phủ thời Bảo-Dại và chính Ông là người đứng ra tổ-chức lại đoàn-thể VN phục quốc-hội cho Cao-Dài.

Luật-Sư Tuyên là một thành-khách rất khôn-khéo bao Ông là ông Trần-văn-Văn lúc đó đang là lãnh-tụ lớn của nhóm tinh-thần Ông VĂN không những là lãnh-tụ lớn của nhóm tinh-thần mà Ông là người rất duy-ơc Đại-Tá Lansdale nè.

Luật-Sư Trần-văn-Tuyên cùng với Đại-diện của Tòa Đại-sứ Mỹ xuống Rừng-Sát làm công việc hòa-giai, Dùo Hộ-Pháp Phạm-Công-Tắc đặt nhiều tin-tưởng vào chuyến đi này. Trong khi đó thì các lãnh-tụ ở Rừng-Sát lại được Trung-Tá tinh-báo Pháp Salvanni đoán quyết rằng Ông Diệm

.. Ngay sau báo cáo cho ngài Tùng phu^s những biến cố đang xảy ra Bộ tham-mưu của Đức Hộ-Pháp cho ngài biết rằng hiện tình-hình rất hỗn-loogn. Các lực-lượng Hòa-Hàm vẫn còn ở vòng ngoài không tham-dự vào cuộc chống đối chánh-phủ. Nếu tình-thổ này không cải-thiện thì sớm muộn gì giáo-phái cũng sẽ di vào con đường bị đánh tan. Hiện phia Ông Diệm thực-sự cũng chẳng mạnh gi^s, nhưng nhờ có sự giúp đỡ tận-tinh của Đại-Tá Lansdale nên Ông Diệm đang chống đỡ một cách hưng-hái. Theo báo cáo của Bộ tham-mưu của Đức Hộ-Pháp thì Ông Diệm rất mệt mỏi, nhưng Ông Nhu thì lại đang thừa thắng xong lên. Chính Ông Nhu và Đại-Tá Lansdale đã can Ông Diệm di Pháp tướng-trình tình-hình với Quốc-Trưởng Bảo-Dại.

Phía Quốc-Trưởng Bảo-Dại sau khi đánh ván bài Nguyễn-van-Vỹ thất bại Ông Hoàng-Quang-Giú đã trở lại Pháp.

Tin giờ chót cho biết là Đại-Việt Miền-Nam của Báo-Si Nguyễn-Tôn-Hoàn mặc dù không khoai giáo-phái nhưng cũng đã chống lại Ông Diệm, đứng về phía Quốc-Trưởng Bảo-Dại. Điều nên biết là Báo-Si Nguyễn-Tôn-Hoàn cũng như Báo-Si Nguyễn-Xuân-Chú là những người đã từng ủng hộ hết mình việc Ông Ngô-Dinh-Diệm và nước chấp chánh. Chính Báo-Si Hoàn đã giúp Ông Ngô-Dinh-Nhu lập phong-trào đoàn kết và hòa-bình để đưa Ông Ngô-Dinh-Nhu ra với chính-trường hoạt-dộng.

Sự chống đối quyết-liết của Báo-Si Nguyễn-Tôn-Hoàn đã khiến cho Đức Hộ-Pháp phản-khởi Đức Hộ-Pháp phản-khởi hơn nữa khi được biết Ông Ngô-Dinh-Luyện cũng không tán-thanh đường lối quyết-liết với giáo-phái của Ông Diệm.

Đức Hộ-Pháp cho lệnh Thiếu-tướng Lê-văn-Tát về gấp Tòa-Thánh tổ-chức lại những đơn-vị Cao-Dài của Tòa-Thánh để dùng vào việc khi cần.

Một vị Đại-diện của Tòa Đại-Sứ Mỹ tới gặp Đức Hộ-Pháp, vị Đại-diện này cho Đức Hộ-Pháp biết rằng Ông Đại-sứ Mỹ ở Saigon muốn dàn-xếp vụ chánh-phủ tranh chấp với giáo-phái, hiện Bộ-Trưởng Saigon là Giáo-Sư Trần-văn-Hương đang lập uy-ban hòa-giải để dàn-xếp vụ. Vị đại-diện Tòa Đại-sứ Mỹ hỏi Đức Hộ-Pháp rằng Đức Hộ-Pháp có thể đứng ra dàn-xếp vụ này được không.

(còn tiếp)

không dám tấn công Rùng-Sát và Tướng Viễn cứ ở Rùng-Sát một ít lâu là Ông Diệm đó.

Trung-Tá Salvanni còn cho nhóm Bình-Xuyên biết rằng bây giờ không phải chỉ có một mình Bình-Xuyên chống Ông Diệm mà còn có cả Đại-Việt và Việt-Quốc nữa. Các lãnh tụ Bình-Xuyên nghe Đại-Phát-thanh của Việt Quốc chửi Ông Diệm thì khoái quá nên đưa ra lập-trường hết sức cứng-rắn đối với Ông Diệm.

Tuy nhiên là Tòa Đại-sứ Mỹ chỉ muốn hoà-giai với điều kiện là Ông Diệm ở lại làm Thủ-Tướng. Trong khi đó phe Bình-Xuyên đòi hỏi Ông Diệm phải ra đi theo lời kêu gọi của Quốc-Trưởng Bảo-Dai và trung-trì những kẻ chống lệnh Quốc-Trưởng Bảo-Dai.

Số: 371, ngày 27-5quisieu (27/5/1973)

(còn nữa)

Ngay khi sứ-giả Trần-văn-Tuyên trở lại Saigon thì Trung-Tá Salvanni đã đến Rùng-Sát. Trung-Tá Salvanni cho tướng Lê-văn-Viễn biết rằng Hải-Quân Pháp đã được lệnh triết-de bảo-vệ cho Bình-Xuyên, Quân Bình-Xuyên cứ việc đóng lại ở những vị-trí ven Kinh-Tàu-hủ.

Theo Trung-Tá Salvanni thì Đại-Tá Lansdale đang bị vì nội-bộ Tòa Đại-sứ Mỹ ở Saigon đang chia hai. Phe Ông Đại-sứ chủ-trương hoà-giai, Đại-Tá Lansdale đang muốn đánh nước bài chót nhưng thực-lực của phía Ông Diệm đang một lúc một suy yếu. Có lẽ Đại-Tá Lansdale phải sử dụng tối-thế lực giáo-phái để đánh trận cuối.

Theo Trung-Tá Salvanni thì với lực-lượng Hải-Quân của Pháp và của Bình-Xuyên quân quốc-gia sẽ không làm gì được. Điều quan-trọng là bây giờ mình phải giữ vững phòng tuyến Trung-tá Salvanni còn tiết lộ một nhà báo Pháp, nhà báo Lartéguy vừa cho Ông biết là nội-bộ phe Ông Diệm cũng đang chia rẽ trầm-trọng. Có thể sẽ có thanh-toán đẫm máu ngay trong nội-bộ của Ông Diệm.

Hiện Ông Ngô-Dinh-Nhu đang nghỉ tướng Trinh-Minh Thé muốn lẩn-lướt ánh-huống của Ông Diệm đối với người Mỹ.

Theo Trung-tá Salvanni thì Ông Ngô-dinh-Nhu có một bộ máy đặc-vụ khá nguy-hiểm nhưng tướng Thé cũng có một may can-bộ rất ghê gớm chưa biết ai sẽ ăn ai.

..Jof

Jcf AG

Trung-tá Salvanni nói rằng Bình-Xuyên phải tan-dụng
những mâu-thuan nội-bộ của phe Ông Diệm để tồn-tại.

Sau khi gặp tướng Lê-văn-Viên tiếp-tế cho tướng
Viên một số súng đạn và lương-thực, trung-tá Salvanni lên Tàu
Hải-quân của người Pháp trở về Saigon để di gặp các lãnh-tụ
giáo-phái.

Trung-tá Salvanni gặp tướng Lê-Quang-Vinh từ Sa-
Cut để thúc Ông tướng Ông tướng Hòa-Bảo này đánh thốc vào bên
hông quân của Ông Diệm.

Tướng Lê-Quang-Vinh (tự Sa-Cut) là người đã từng
được Luật-sư Lê-il-goc-Chán /o-Trưởng Quốc-Fòng của Ông Diệm
múc nói với Ông Diệm. Tướng Lê-Quang-Vinh đã từng gặp Đại-tá
tinh-bảo iúy Lansdale nhưng sau Ông không về với Ông Diệm chỉ
vì kẻ thù của Ông là tướng Trịnh-Linh-Thê đã về với Ông Diệm.

Tướng Lê-Quang-Vinh yêu-cầu Trung-tá Salvanni
cung-cấp cho Ông một số súng cối và súng Vai-lien. Tướng Lê-
Quang-Vinh hứa làm công việc phong-tòa thành phố Saigon. Sau
khi gặp Trung-tá Salvanni tướng Lê-Quang-Vinh hỏi ý-kien vi
cố van chánh-trị của Ông là Ông Sý-Thanh. Ông Sý-Thanh khuyên
các tướng Lê-Quang-Vinh không nên hắp tap. Do đó tướng Vinh
chỉ phong tòa Saigon lầy lè.

Trung-tá Salvanni gặp tướng Lê-Quang-Vinh xong
Ông xuống mlon-tay gặp tướng Trần-văn-Cóai và tướng Lâm-Thanh
Nguyễn. Hai vị tướng Hòa-Hảo này đều đã bị trưởng-gia-hóa cả
rồi nôn đến tuyền-bối ràng nếu quân của Ông Diệm tan-công họ
thì họ sẽ phản-ứng. Chú còn đưa quân lên Saigon thì họ không
đưa được, bởi vì họ không có dù quân. (còn nữa)

số 372, ngày 23/5/73, (23/6/1973)

TƯỚNG THẾ NHẤT VÔ CỰC VÌ CÁI GRẾ THỦ-TƯỚNG.
Trung-tá Salvanni vò Saigon giữa lúc có tin Quốc
Trưởng Bảo-Dai cù-Trung-Tướng Nguyễn-văn-Linh cầm đầu một Phái
Đoàn quân-sự gồm Trần-dinh-Lan và Quách-Xén về Saigon.

Phái đoàn quân-sự của tướng Ninh số ghé Miền-Tây
để liên-lạc với các lãnh tụ giáo-phái tinh-chuyen chơi Ông Diệm
Trong khi ấy tại l`oa Đại-sú iúy ở Saigon pha Đại-tá Lansdale
đã lần lượt được pha Ông Đại-sú.

Đại-tá Lansdale được Hoa-Thịnh-Dốn cho toàn quyền
hành động ở Việt-Nam Đại-tá Lansdale được bắc đèn xanh, và được
cung cấp phương-tiện tối-mức tối đa để ủng-hộ Ông Diệm.

Ngay khi được Hoa-tinh-don bao den hanh-dong Dai-ta Lansdale da cho moi tuong Trinh-can nha. Ông ở tại đường Trần-Quí-Cáp để hoạch định.

Dai-ta Lansdale cho tuong Thé biết rằng. Hoa-thinh-don chấp nhận hoàn-toàn kế-hoạch của Ông cả về việc đưa Tuong Thé lên làm Thủ-Tướng. Bay giờ là lúc tuong Thé phải lao đầu vào hành động nham cho chet Hội-Dong Nhân-Dân Cách-Mạng, tung người tung oan bộ tung linh vào Đô-Thành.

Tuong Thé hỏi Dai-ta Lansdale rằng Ông Ngô-Đinh-Nhu có biết kế-hoạch này không. Dai-ta Lansdale trả lời tuong Thé rằng kế-hoạch này hết sức bí-mật, tuy nhiên tuong Thé nên coi chừng Ông Ngô-Đinh-Nhu.

Theo Dai-ta Lansdale Ông Ngô-Vinh-Nhu là một người hết sức nguy-hiem, Ông ta vừa tham vừa đa nghi. Hệ thống tình báo riêng của Ông kia cũng khá lầm.

Tuong Thé nói rằng Ông cũng ngán Ông Nhu lắm.

Trước khi chia tay tuong Thé Dai-ta Lansdale cho tuong Thé biết Ông đã ngầm tiáp tố cho các don-vi Cao-Dài một số khí giới mới.

Bay giờ là lúc Cao-Dài càn tiến sang vùng Bình-Xuyên tuong Thé ngờ ý muốn có chiến xa yểm-trợ cho bộ binh của Tuong Thé. Dai-ta Lansdale nói rằng Ông sẽ yêu cầu Ông Diệm cho pháo binh và chiến-xa yểm-trợ cho quân Cao-Dài tiến vào vùng Khánh-Hội.

Tuong Trinh-Minh-Thé về bản doanh của Ông ở Đường Trường-Ninh-Giang hợp Bộ tham-mưu và quyết-dịnh đưa một Trung-Đoàn Cao-Dài tiến qua ngòi cầu (móng và cầu quay chiếm vùng Khánh-Hội).

(còn nữa)

Số 373, ngày 29/5 Quí-Sửu (29/6/1973)

Đoàn quân áo đen vò-trang súng tiêu-liên và được yểm-trợ bằng những khẩu súng cối 81 và 60 ly tiến âm thầm cùng với bóng đêm qua vùng Khánh-Hội.

Đoàn quân của tuong Trinh-Minh-Thé chiếm Ty Cảnh-Sát hải cảng của Bình-Xuyên một cách ngoan lành không phải bắn một phát súng nào.

Nhưng quân của tuong Thé tiến lên đến cầu Tân-Thuận thì bị chặn đánh. Dai-lien từ bên kia cầu từ dưới sông bắn lên sỏi xă, nhưng người chiến-sĩ áo đen của tuong Thé không làm sao tiến lên được. Hooa lực yểm-trợ cơ-hữu là những khẩu bích kích pháo 81 và 60 ly của quân tuong Thé hầu như không làm kho nhưng chiếc giang-dinh và hai toà pháo dài của Quan Bình-Xuyên

.. /

ở bên kia náo nồng. Nhưng viên đạn đã trúng vào mặt mèo
Xuyên bắn qua ào ào làm quân của tướng
chân cầu Tân-Thuận.

Tướng Thổ ngồi ở bến doanh nghe như có tiếng cười
từ chiến trường gọi về bùng máy siêu tàn số, Ông hỏi là
ruột. Tướng Thổ cho lính đem hai chiếc xe có đặt Đại-liên
đang bố trí trước Bộ tư-lệnh tăng cường gấp rút cho mặt
trận cầu Tân-Thuận.

Hai chiếc xe có bắn Đại-liên của Quân Cao-Dài-Đan
Liên-Minh tiến lên trận địa-cầu Tân-Thuận cũng không làm gì
được trước hỏa-lực hai mặt từ sông bắn và pháo-dài trên cầu
bắn xuống. Tướng Thổ nghe báo cáo với liên-lạc với Bộ Tổng
tham-mưu quân của Ông Diệm xin yểm-trợ pháo binh cho mặt
trận cầu Tân-Thuận.

Bộ Tổng tham-mưu trả lời rằng pháo-bin của
định Độc-lập đang bắn yểm-trợ cho các toán quan khác nên
không thể yểm-trợ cho quân của Tướng Thổ.

Tướng Thổ như điên người lên ông gọi điện-thoại
cho Đại-tá Lansdale xin can-thiệp. Đại-tá Lansdale can-thiệp
định Độc-lập trả lời pháo binh của họ chỉ có thể yểm-trợ khi
có sỉ-quan tiền-sát ở mặt trận.

Tướng Thổ được Đại-tá Lansdale báo cáo như vậy
thì điện-người lên, bởi vì mỗi lúc thương-bin tüz-si một
chỗ về bộ tư-lệnh ở đường Trường-Sinh-Giang một đồng.

(còn nữa)

và chép lại với lá bút chì

nhưng không rõ tên